

امکان سنجی احداث مجتمع های ایستگاهی در مجاورت ایستگاه های قطار شهری مبتنی بر نظریه TOD (نمونه موردی خط یک قطار شهری مشهد)

حسین اکبری، دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

عماد طاهری، دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد

ud.akbari@gmail.com 093533664194

emad_taheri@gmail.com 09153331194

چکیده:

در چند سال گذشته، توسعه حمل و نقل محور (TOD) به عنوان راهبردی برای تسکین پراکنش موجود توجه بسیاری را به خود جلب کرده است. در مقاله حاضر ابتدا به تبیین و تعریف مفهوم توسعه مبتنی بر حمل و نقل همگانی به عنوان راهبردی برای توسعه شهری که میتواند در افزایش کارایی، حفظ منابع طبیعی و کنترل رشد شهری و منطقه ای کمک کند پرداخته شده است. سپس اصول و اهدافی که نظریه TOD دنبال می کند مزایا و کارایی این نظریه مورد بررسی قرار میگیرد. در ادامه با توجه به مفاهیم و تعاریف مطرح شده و همچنین توجه به ویژگی شهرهای ایران دو معیار اصلی: 1) سطح توسعه یافتگی و 2) موقعیت شهری و زیر معیارهای مرتبط، به عنوان معیارهای تشخیص ایستگاه های قابل تبدیل به مراکز TOD (مجتمع های ایستگاهی) تدوین شده و در نمونه مطالعاتی 22 ایستگاه خط 1 قطار شهری مشهد در ارتباط با فرم شهر مورد تحلیل و ارزیابی قرار گرفتند.

واژه های کلیدی: توسعه حمل و نقل محور، مجتمع های ایستگاهی، موقعیت شهری، حمل و نقل عمومی